

1) Τόπος ἀμμώδης συνήθως παρὰ τὴν θάλασσαν ἢ τὸν ποταμὸν καὶ ὁ ἀμμώδης πυθμὴν τῆς θαλάσσης κοιν. : *Πάμε νὰ καθίσουμε-νὰ παίξουμε 'ς τὴν ἀμμουδιά κοιν.* Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμμότοπος. 2) Γῆ περιέχουσα πλείονα ἄμμον ἢ χῶμα Μύκ. Σάμ. Σίφν. κ. ἄ. : *Αὐτὸ τοῦ χουράφ' εἶναι ἀμμουδιά Σάμ.* 3) Πλατεῖα ἐστρωμένη δι' ἄμμου Θήρ.

4) Ἄμμος Καπ. (Ἄνακ. Ἀραβάν. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) : *Ἐτὰ τὸ γέννημα ἔχ' πολλὴ ἀμμουριά (ἐτὰ = τοῦτο) Ἀραβάν. Τὸ ψωμί ἔχ' ἀμμουριά αὐτόθ.* Συνών. ἀμμοῖδη, ἄμμος 1, ἀμμονδα 1, ἀμμοῦσα 2, ἄμμωσι. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ἀμμουδιά Βιθυν. (Κατιρ.) Ἰων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.) Θεσσ. (Μηλ.) Κίμωλ. Νίσυρ. Σάμ. Σκιάθ. Χίος Ἀμμουδιές Ἰων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.) Σάμ. Ἀμμαδικιές Κύπρ.

ἀμμουδιάρα ἡ, ἀμάρτ. ἀμμοδιάρα Κύθν.

Τὸ θηλ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀμμουδιάρεις (πβ. τοπων. Ἀμμουδιάρεις) οὐσιαστικοποιηθέν.

Τόπος περιέχων ἄμμον, γῆ ἀμμώδης. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμμότοπος.

ἀμμουδιάτικο τό, Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Τὸ οὐδ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. *ἀμμουδιάτικος οὐσιαστικοποιηθέν.

Ποικιλία τῆς οἰνοφόρου ἀμπέλου μὲ μαύρας ράγας.

ἀμμουδίζω Κωνπλ. ἀμμ'δίζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) ἀμμ'δίζον Σαμοθρ. Τήν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμμούδα.

1) Περιέχω ἄμμον Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κωνπλ. Τήν. : *Τὸ γλυκὸ ἀμμουδίζει Κωνπλ. Ἀμμ'δίζει τὸ χῶμα τοῦ Τήν. Τὸ ψωμί ἀμμ'δίζ' Σαρεκκλ. Συνών. ἀμμιζώ, ἀμμοφέρνω.* 2) Περιέχω χῶμα παχὺ Σαμοθρ. : *Τοῦ χουράφ' ἀμμ'δίζ'.*

ἀμμουδίτικος ἐπίθ. Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμμούδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτικος.

Ἄμμουδης ἄμμον : *Σφουγγάρι ἀμμουδίτικα.* Συνών. ἀμμουδερός 1, ἀμμώδης.

ἀμμουδόπετρα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄμμος, τοῦ ὁποῖου ὁ πληθ. ἀμμουδες, καὶ πέτρα.

Λίθος ἀμμώδους συστάσεως καὶ εὐθρυπτος. Συνών. ἀμμούδα 2.

ἀμμουδούρα ἡ, ἀμάρτ. ἀμμοδούρα Πελοπν. (Δημητσάν.) ἀμμοούρα Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμμούδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούρα. Εἰς τὸν τύπ. ἀμμοδούρα ὑπεισήληθε τὸ ο ὡς συνδετικὸν φωνῆεν, διότι ἡ λ. ὡς πολυσύλλαβος ἐνομισθῆ συνθετος. Πβ. ἀμαξηλάτης - ἀμαξολάτης, ἀμμουδάρα - ἀμμοδάρα κττ.

Τόπος, γῆ ἀμμώδης ἐνθ' ἄν. : *Τῆς ἀμμοδούρας τὸ σπαρτὸ τὸ φεγγάρι τὸ τσουρίζει Δημητσάν.* Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμμότοπος.

ἀμμουδόχορτο τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄμμος, τοῦ ὁποῖου ὁ πληθ. ἀμμουδες, καὶ χορτο.

Τὸ φυτὸν ψωραλέα τὸ ἀσφάλτιον (psoralea bituminosa), τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (leguminosae). Συνών. ἀγριοτριφύλλι 4, βρομοῦσα, βρομόχορτο. [**]

ἀμμουδόχωμα τό, Κρήτ. ἀμ-μουδόχωμα Ἰκαρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμμούδα καὶ χῶμα.

Χῶμα περιέχον ἄμμον. Συνών. ἀμμόχωμα. Πβ. ἀμμότοπος.

ἀμμούθρα ἡ, Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμμούδα.

Σωρεία ἄμμου. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Σύμ.

ἀμμουριά ἡ, Μεγίστ. ἀμμουρέα Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ἀμμούρα (πβ. τοπων. Ἀμμούρα) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιά. Τὸ ἀμμουρέα κατ' ἄλλα εἰς -έα.

I) Ἀποτρίμματα τοῦ κονιάματος τῶν τοίχων Μεγίστ.

II) Ἐκτασις ἀμμώδης Κάρπ.

ἀμμοῦσα ἡ, Ἡπ. Ζάκ. Κέρκ. Παξ. Στερελλ. (Ἀκαρν.) κ. ἄ. ἀμμοῦσα Εὐβ. (Ἰστ.) Κρήτ. Κύθηρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Λεπεν.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄμμος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 180 κέξ. Ὅτι ἡ λ. παλαιὰ μαρτυρεῖ τὸ τοπων. Ἀμμοῦσαι ἐν Miklosich - Müller Acta 5,56. (Κατὰ Γ' Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) 201 ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀμμόεσσα). Περὶ τοῦ τύπ. ἀμμοῦσσα πβ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 13 (1916 / 7) 185.

1) Τόπος πλήρης ἄμμου, γῆ ἀμμώδης Εὐβ. (Ἰστ.) Ζάκ. Ἡπ. Κέρκ. Κρήτ. Κύθηρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρν.) Λεπεν.) Παξ. : *Τ' ἀμπέλιν εἶναι ἀμμοῦσσα Αἰτωλ. Ὅπως νὰ τὸ κάμ'ς τὸ ἀμμοῦττοις δὲν καρπᾶν αὐτόθ. || Ἄσμ.*

Κ' ἐδὰ βαρκάκια βλέπουσι σάπια καὶ τρυπημένα, εἰς τὴν ἀμμοῦττα κείτονται ξερά, χαρβαλισμένα

Κρήτ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμμότοπος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀμμοῦσα Βιθυν. (Κατιρ.) Λευκ. Μοσχονήσ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἀμμοῦττα Κῶς Ἀμμοῦττες Κρήτ. 2) Ἄμμος Κρήτ. : *Ἀμμοῦττα κατάμνη ναι τὸ ψωμί (κατάμνη = ἀμμιγής). || Ἄσμ.*

Τοῦ ποταμοῦ τὰ σέρματα ἀμμοῦττα καὶ κλαδιά ναι, τὸ ἀγάτης ὁ ξεχωρισμὸς μαχαίρια καὶ σπαθιά ναι

(σέρματα = τὰ παρασυρόμενα). Συνών. ἄμμοῖδη, ἄμμος 1, ἀμμονδα 1, ἀμμουδιά 4, ἄμμωσι. 3) Ἀργυλλος χρησιμεύουσα εἰς παρασκευὴν ἀμμοκονίας Κέρκ.

ἀμμουσάδα ἡ, ἀμάρτ. ἀμμουτσάδα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμμοῦσσα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (II).

Τόπος κεκαλυμμένος ὑπὸ ἄμμου.

ἀμμουσερό τό, Κεφαλλ.

Τὸ οὐδ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀμμουσερός οὐσιαστικοποιηθέν.

Τὸ καλῆς ποιότητος ἀμμῶδες ἔδαφος. Πβ. ἀμμόγειο, ἀμμόγη, ἀμμότοπος, ἀμμουσόγη.

